

“मीठे बच्चे- बाबा जो हुनुहुन्छ, जस्तो हुनुहुन्छ, उहाँलाई यथार्थ रीतिले जानेर याद गर्नु, यही मुख्य कुरा हो, मनुष्यलाई यो कुरा धेरै युक्तिले सम्झाउनु पर्छ।”

प्रश्न:- सारा युनिभर्सको लागि कुनचाहिँ पढाइ हो जुन यहाँ नै तिमीले पढ्छौ?

उत्तर:- सारा युनिभर्सको लागि यही पढाइ हो- तिमीहरू सबै आत्मा हो। आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर तब पावन बन्छौ। सारा युनिभर्सका जो बाबा हुनुहुन्छ उहाँ एकै पटक आउनु हुन्छ सबैलाई पावन बनाउन। उहाँले नै रचयिता र रचनाको ज्ञान दिनुहुन्छ। त्यसैले वास्तवमा यो एउटै युनिभर्सिटी (विश्व-विद्यालय) हो, यो कुरा बच्चाहरूले स्पष्ट गरेर सम्झाउनु पर्छ।

ओम् शान्ति। भगवानुवाच- अब यो त रुहानी बच्चाहरूले सम्झन्छन्, भगवान को हुनुहुन्छ? कसैले पनि यथार्थ रूपले चिनेका छैनन्। भनिन्छ पनि- म जो हुँ, जस्तो हुँ मलाई यथार्थ रूपले कसैले जानेका छैनन्। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छौ। नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार चिनेका छौ। रहन त यहाँ रहेका छौ तर यथार्थ रूपले चिनेका छैनौ। यथार्थ रूपले चिनेर बाबालाई याद गर्नु, यो धेरै मुश्किल कुरा छ। भन्न त बच्चाहरूले भन्छन्, धेरै सहज छ तर मैले निरन्तर बाबालाई याद गर्नु छ, बुद्धिमा यो युक्ति रहन्छ? म धेरै सूक्ष्म छु। हाम्रो बाबा पनि बिन्दु सूक्ष्म हुनुहुन्छ। आधाकल्प त भगवानको कसैले नाम पनि लिदैनन्। दुःखमा नै याद गर्छन्- हे भगवान भनेर। तर भगवान को हुनुहुन्छ, यो त कोही पनि मनुष्यले चिनेका छैनन्। अब मनुष्यहरूलाई कसरी सम्झाउने? यसमा विचार सागर मन्थन चल्यो। नाम पनि लेखिएको छ- प्रजापिता ब्रह्माकुमारी ईश्वरीय विश्व विद्यालय। यसबाट पनि बुझ्दैनन् यो रुहानी बेहदका बाबाको ईश्वरीय विश्व विद्यालय हो। अब के नाम राखौं जसबाट मनुष्यहरूले छिट्टै बुझ्न सकुन्? यो युनिभर्सिटी हो, कसरी मनुष्यलाई सम्झाउने? युनिभर्सबाट युनिभर्सिटी अक्षर निस्केको हो। युनिभर्स अर्थात् सारा विश्व। यसको नाम राखिएको छ- युनिभर्सिटी, जसमा सबै मनुष्यहरूले पढ्न सक्छन्। युनिभर्सको बारेमा पढ्नको लागि युनिभर्सिटी हो। अब वास्तवमा युनिभर्सको लागि त एउटै बाबा आउनु हुन्छ, उहाँको यो एउटै युनिभर्सिटी हो। लक्ष्य-उद्देश्य एक छ। बाबा नै आएर सारा युनिभर्सलाई पावन बनाउनु हुन्छ, योग सिकाउनु हुन्छ। यो त सबै धर्मावलम्बीको लागि हो। भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झ, सारा युनिभर्सका बाबा हुनुहुन्छ- निराकार परमपिता, त्यसैले किन यसको नाम रुहानी निराकार परमपिताको आध्यात्मिक विश्व विद्यालय नराखौं। ख्याल गरिन्छ नि। सारा विश्वमा कसैले पनि बाबालाई चिनेका छैनन्। रचयितालाई जाने पो रचनालाई पनि जान्छन्। रचयिताद्वारा नै रचनालाई जान्न सकिन्छ। बाबाले बच्चाहरूलाई सबै कुरा सम्झाउनु हुन्छ। अरु कसैले पनि जानेका छैनन्। ऋषि-मुनिले पनि नेति-नेति भन्दै आए। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीलाई पहिला यो रचयिता र रचनाको ज्ञान थिएन। अहिले रचयिताले सम्झाउनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई सबैले पुकार्छन्, आएर हामीलाई सुख-शान्ति दिनुहोस् किनकि अहिले दुःख-अशान्ति छ। उहाँको नाम नै हो दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता। उहाँ को हुनुहुन्छ? भगवान। उहाँले कसरी दुःख हरेर सुख दिनु हुन्छ, यो कसैले पनि जानेका छैनन्। त्यसैले यस्तो स्पष्ट गरेर लेख, जुन मनुष्यले बुझ्छन्। निराकार गड फादरले नै यो ज्ञान दिनुहुन्छ। यस्तो-यस्तो विचार सागर मन्थन गर्नुपर्छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ मनुष्य सबै छन् पत्थरबुद्धि। अहिले तिमीलाई पारसबुद्धि बनाइरहनु भएको छ। वास्तवमा पारस बुद्धि उनलाई भनिन्छ जसले कम्तीमा पनि ५० भन्दा अधिक अंक ल्याउँछन्। फेल हुने पारसबुद्धि होइनन्। रामले पनि कम अंक लिए तब त क्षत्रिय देखाइन्छ। रामलाई बाण किन देखाइएको हो? यो पनि कसैले जानेका छैनन्। श्रीकृष्णलाई स्वदर्शन चक्र देखाइन्छ, उनले सबैलाई मारे भनेर। रामलाई भने वाण देखाइन्छ। एक विशेष पत्रिका निस्कन्छ, जसमा देखाइएको छ- कृष्णले कसरी स्वदर्शन चक्रद्वारा अकासुर बकासुरलाई मार्छन्। दुवैलाई हिंसक बनाइदिएका छन् र फेरि डबल हिंसक बनाइदिएका छन्। भनिन्छ उनीहरूका पनि बच्चा पैदा भएका थिए। अरे, ती त हुन् नै निर्विकारी देवी-देवता। त्यहाँ रावण राज्य हुँदैन। यस समयमा रावण सम्प्रदाय भनिन्छ।

अहिले तिमीले सम्झाउँछौ- हामीले योगबलबाट विश्वको बादशाही लिन्छौं भने के योगबलबाट बच्चा पैदा हुन सक्दैन। त्यो हो नै निर्विकारी दुनियाँ। अहिले तिमी शूद्रबाट ब्राह्मण बनेका छौ। यसरी राम्रोसँग सम्झाउनु पर्छ,

जसबाट मनुष्यहरूले बुझ्नु यिनको पासमा पूरा ज्ञान छ। थोरै पनि यस कुरालाई बुझे भने सम्झनुपर्छ यो ब्राह्मण कुलको हो। कसैको लागि त तुरुन्तै बुझिन्छ— यो ब्राह्मण कुलको होइन। आउन त अनेक प्रकारका आउँछन् नि। अब तिमीले निराकार परमपिता परमात्माको आध्यात्मिक विश्व-विद्यालय लेखेर हेर, के हुन्छ? विचार सागर मन्थन गरेर अक्षर मिलाउनु पर्ने हुन्छ, यसमा धेरै युक्ति चाहिन्छ लेख्ने। जसबाट मनुष्यले बुझ्नु— यहाँ यो ज्ञान परमपिता परमात्माले सम्झाउनु हुन्छ अथवा राजयोग सिकाउनु हुन्छ। यो अक्षर पनि साधारण हो। जीवनमुक्ति दैवी स्वराज्य सेकेण्डमा। यस्ता-यस्ता अक्षर लेख जुन मनुष्यको बुद्धिमा बस्न सकोस्। ब्रह्माद्वारा विष्णु पुरीको स्थापना हुन्छ। मनमनाभवको अर्थ हो— बाबा र वर्सालाई याद गर। तिमी हौ ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण कुल भूषण, स्वदर्शन चक्रधारी। अब यो स्वदर्शन चक्र त विष्णुलाई देखाउँछन्। कृष्णका पनि ४ भुजा देखाउँछन्। अब उनका ४ भुजा कसरी हुन सक्छन्? बाबाले कति राम्रो सम्झाउनु हुन्छ। बच्चाहरू धेरै विशाल बुद्धि, पारसबुद्धि बन्नु छ। सत्ययुगमा यथा राजा रानी तथा प्रजा पारसबुद्धि भनिन्छ नि। त्यो हो पारस दुनियाँ, यो हो पत्थरको दुनियाँ। तिमीलाई यो ज्ञान मिल्छ— मनुष्यबाट देवता बन्नको लागि। तिमीले आफ्नो राज्य श्रीमतको आधारमा फेरि स्थापना गरिरहेका छौ। बाबाले हामीलाई युक्ति बताउनु हुन्छ— राजा-महाराजा कसरी बन्न सक्छौ? तिमी बुद्धिमा यो ज्ञान भरिन्छ अरूलाई सम्झाउनको लागि। सृष्टि चक्रमा सम्झाउन धेरै सरल छ। यस समयमा जनसंख्या हेर कति छ! सत्ययुगमा कति थोरै हुन्छन्। संगम त हुन्छ नि। ब्राह्मण त थोरै हुन्छन्। ब्राह्मणहरूको युग नै छोटो छ। ब्राह्मणहरू पछि हुन्छन् देवताहरू फेरि वृद्धि भइरहन्छ। बाजोली चलिँरहन्छ। सिढीको चित्रको साथै विराट रूप पनि भयो भने स्पष्टसंग सम्झाउन सकिन्छ। जो तिमी कुलका हुन् उनको बुद्धिमा रचयिता र रचनाको ज्ञान सजिलैसँग बस्छ। उनको चेहराबाट नै थाहा हुन्छ— यो हाम्रो कुलको हो वा होइन? यदि होइन भने तातो तावा जस्तो हुन्छ। समझदार हुन्छ उसले ध्यानले सुन्छ। एक पटक कसैलाई पूरा तीर लाग्यो भने फेरि आइरहन्छ। कसैले प्रश्न सोध्छन् र कोही राम्रो फूल छ भने सधैं आफैं आएर पूरा बुझेर जान्छ। चित्रबाट त जो सुकैले पनि बुझ्न सक्छ। यो त अवश्य देवी-देवता धर्मको स्थापना बाबाले गरिरहनु भएको छ। कसैले नसोधे पनि आफैं बुझ्दै जान्छन्। कोहीले त धेरै सोधिरहन्छन्, तर केही पनि बुझ्दैनन्। फेरि पनि सम्झाउन त पर्छ, हंगामा त गर्नु छैन। फेरि भन्छन् ईश्वरले तपाईंको रक्षा पनि गर्दैनन्! अब उहाँले के रक्षा गर्नु हुन्छ, त्यो त तिमीलाई थाहा छ। कर्मको हिसाब-किताब त हरेकले आफैं चुक्ता गर्नुपर्छ। यस्ता धेरै छन्, स्वास्थ्य खराब भयो भने भन्छन् रक्षा गर्नुहोस्। बाबा भन्नुहुन्छ— म त आउँछु नै पतितहरूलाई पावन बनाउन। त्यो धन्दा तिमीले पनि सिक। बाबाले ५ विकारमाथि विजय प्राप्त गराउनु हुन्छ। त्यसैले अझ धेरै जोडले सामना गर्छन्। विकारको तुफान धेरै जोडले आउँछ। बाबाले त भन्नुहुन्छ— बाबाको बनेपछि यी सबै बिमारीहरू धेरै आउँछन्, तुफान पनि जोडले आउँछ। पूरा बक्सिड हो। राम्रा-राम्रो पहलमानहरूलाई पनि हराइदिन्छन्। भन्छन्— नचाहेर पनि कुदृष्टि जान्छ, रजिस्टर खराब हुन पुग्छ। कुदृष्टि वालासँग कुरा गर्नु हुँदैन। बाबाले सबै सेन्टरका बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनु हुन्छ— कुदृष्टि भएका धेरै छन्, नाम लियो भने अझै विश्वासघाती बन्छन्। आफ्नो सत्यानाश गर्नेहरूले उल्टो काम गर्न थाल्छन्। काम विकारले नाकबाट समात्छ। मायाले छोड्दैन, कुकर्म, कुदृष्टि, कुवचन निस्कन थाल्छ, कुचलन हुन्छ त्यसैले धेरै-धेरै सावधानी राख्नुपर्छ।

तिमी बच्चाहरूले जब प्रदर्शनी आदि गर्छौ तब यस्तो युक्ति रच, जो कसैले पनि बुझ्न सक्नु। यो गीता ज्ञान स्वयं बाबाले पढाइरहनु भएको छ, यसमा कुनै शास्त्र आदिको कुरा छैन। यो त पढाइ हो। किताब, गीता त यहाँ छैन। बाबाले पढाउनु हुन्छ। किताब हातमा कहाँ लिनु हुन्छ र! फेरि यो गीता नाम कहाँबाट आयो? यी सबै धर्मशास्त्र बन्छन् नै पछि। कति मठ-पन्थ छन्। सबैका आ-आफ्ना शास्त्र छन्। हाँगा-बिँगा जे छन्, साना-साना मठ-पन्थ, उनका पनि शास्त्र आदि आफ्ना-आफ्ना छन्। त्यसैले ती भए सबै बाल-बच्चाहरू। त्यसबाट त मुक्ति मिल्न सक्दैन। सर्वशास्त्रमयी शिरोमणी गीताको गायन छ। गीता ज्ञान सुनाउने पनि त कोही हुनुपर्छ नि। यो ज्ञान बाबाले नै आएर दिनु हुन्छ। कुनै पनि शास्त्र आदि हातमा कहाँ छ र। मैले पनि शास्त्र पढेको छैन, तिमीलाई पनि पढाउँदिन। उनले त सिक्छन्, सिकाउँछन्। यहाँ त शास्त्रको कुरा छैन। बाबा हुनुहुन्छ नै ज्ञानका सागर। मैले तिमीलाई सबै वेद-शास्त्रहरूको सार बताउँछु। मुख्य छन् नै ४ धर्मका ४ धर्मशास्त्र। ब्राह्मण धर्मका कुनै किताब छन् र? कति बुझ्नु पर्ने कुरा छ। यो सबै बाबा बसेर विस्तारमा सम्झाउनु हुन्छ। मनुष्य सबै पत्थरबुद्धि छन् तब त यति कंगाल बनेका छन्। देवताहरू थिए सत्ययुगमा, त्यहाँ सुनका महल बन्थे, सुनका खानी थिए। अहिले सच्चा सुन छैन। सारा कहानी यहाँको नै हो। तिमी देवी-देवता पारसबुद्धि थियो, विश्वमाथि राज्य गर्थ्यौ। अहिले स्मृति आएको छ, हामी स्वर्गका मालिक थियो फेरि नर्कका मालिक बनेका छौ। अब फेरि पारसबुद्धि बन्छौ। यो

ज्ञान तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ जुन फेरि अरुलाई सम्झाउनु पर्छ। ड्रामा अनुसार पार्ट चल्दै जान्छ, जो समय बित्छ त्यो एक्युरेट, फेरि पनि पुरुषार्थ गराउनु हुन्छ। जो बच्चाहरूलाई नशा छ- स्वयं भगवानले हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनको लागि पुरुषार्थ गराउनु हुन्छ, उनको चेहरा धेरै फस्टक्लास हर्षितमुख हुन्छ। बाबा आउनु हुन्छ नै बच्चाहरूलाई पुरुषार्थ गराउन, प्रारब्धको लागि। यो पनि तिमीलाई थाहा छ- दुनियाँमा कसैले कहाँ जान्दछ र! स्वर्गको मालिक बनाउन भगवानले पुरुषार्थ गराउनु हुन्छ। त्यसैले खुशी हुनुपर्छ। चेहरा धेरै फस्टक्लास, खुशीले सम्पन्न हुनुपर्छ। बाबाको यादबाट तिमी सधैं हर्षित रहन्छौ। बाबालाई भुल्नाले नै निराशा आउँछ। बाबा र वर्सालाई याद गर्नाले खुशीले सम्पन्न हुन्छौ। हरेकलाई सेवाबाट जान्न सकिन्छ। बाबालाई बच्चाहरूको सुगन्ध त आउँछ नै। सपूत बच्चाहरूबाट सुगन्ध आउँछ, कपूतबाट दुर्गन्ध आउँछ। बगैंचामा सुगन्धित फूललाई नै लिने दिल हुन्छ। आँकलाई कसले उठाउँछ र। बाबालाई यथार्थ रूपले याद गर्नाले नै विकर्म विनाश हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) मायाको बक्सिडमा हार्नु छैन। ध्यानमा रहोस् कहिल्यै मुखबाट कुवचन ननिस्कियोस्, कुदृष्टि, कुचलन, कुकर्म नहोस्।

२) फस्टक्लास सुगन्धित फूल बन्नु छ। नशा रहोस्- स्वयं भगवानले हामीलाई पढाउनु हुन्छ। बाबाको यादमा रहेर सधैं हर्षित रहनु छ, कहिल्यै निराश हुनु छैन।

वरदान:- पुरुषार्थ र प्रारब्धको हिसाबलाई जानेर तीव्रगतिले अगाडि बढ्ने ज्ञानवान भव पुरुषार्थद्वारा धेरै समयको प्रारब्ध बनाउने यही समय हो। त्यसैले ज्ञानवान बनेर तीव्र गतिले अगाडि बढ। यसमा यो नसोच- आज नभए भोली त परिवर्तन हुन्छु। यसैलाई अलबेलापन भनिन्छ। अहिलेसम्म बापदादा स्नेहको सागर बनेर सर्व सम्बन्धको स्नेहमा बच्चाहरूको अलबेलापन, साधारण पुरुषार्थ देखेर सुनेर पनि अतिरिक्त मदतद्वारा, अतिरिक्त अङ्क दिएर अगाडि बढाइरहनु भएको छ। त्यसैले ज्ञानवान बनेर हिम्मत र मदतको विशेष वरदानको लाभ लेऊ।

स्लोगन:- प्रकृतिको दास बन्ने नै उदास हुन्छन्, त्यसैले प्रकृतिजित बन।